

[Inger Gautier Schmit.]

at gøre det saa hyggeligt og saa godt, og jeg tror ogsaa saa billigt for den rejsende Skare, som tænkes kan.

Derfor tror jeg ikke, at der i og for sig overfor de Hjem, der allerede findes, er saa megen Kritik at rejse. Men man kan selvfølgelig sige, at det er en Fejl, at vi ikke har mange flere Arbejdshjem rundt om i vore danske Købstæder, og heri er jeg for saa vidt enig med Ministeren, som jeg synes, at der er en Del større Byer, hvor det er en Mangel, at man ikke har et saadant Hjem. Men her kan man jo sige, at naar man fra privat Side økonomisk ikke har magtet at opføre saadanne Hjem, er det ret nærliggende, at det bør være en Opgave, som Kommunen hurtigst muligt tog sig af. Hvorfor skal det egentlig gøres til en Statsopgave, fordi der ikke i Kommunerne er et Herberg eller Arbejdshjem? Vi fra vor Side maa absolut mene, at det er en Opgave, man indenfor Kommunerne sikkert godt kunde løse i Samarbejde med det private Initiativ.

For det Tilfælde, at Tilsynsudvalget maatte finde, at et tilstedeværende Herberg eller Arbejdshjem er saa daarligt indrettet, at Forbedringer absolut er paakrævet, og Bestyrelsen siger, at man ikke ejer de fornødne Midler til at foretage denne Forbedring, staar der i Lovforslaget, at dette Udvalg skal gøre Indstilling til Kommunalbestyrelsen om de forhaandenværende Forhold og herigennem give Anledning til at indlede et Samarbejde mellem Kommunalbestyrelsen og den private Institution. Vi ønsker ikke at lægge et bestemt Paabud paa Kommunalbestyrelsen om, at den skal det og det, for vi har en sikker Følelse af, at der saavel indenfor Kommunalbestyrelserne og Tilsynsudvalget som Bestyrelsen for denne filantropiske Institution er en god Villie til at finde hinanden i denne Sag.

Vort Ændringsforslag slutter med en Bestemmelse om, at Loven skal træde i Kraft den 1. Januar 1932, hvilket maaske kunde synes lidt komisk, da vi nu er helt henne i Februar Maaned. Men til Forklaring vil jeg tilføje, at vort Ændringsforslag blev indsendt den 10. November og først blev behandlet den 2. Februar, og vi var da ikke rigtig opmærksomme, da det blev trykt nu til anden Behandling. Den forkerte Dato bør selvfølgelig ændres, men den giver jo Udtryk for, at vi paa det Tidspunkt, nemlig den 10. November, var i høj Grad

til Sinds hurtigt at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov.

Naar det ærede Medlem Hr. Bomholt udtalte, at vort Ændringsforslag var meget i Overensstemmelse med Amtsradsforeningernes Udtalelse, kan i hvert Fald jeg ikke have nogen Skyld i saa Henseende, thi Amtsradsforeningernes Udtalelse kom først Udvalget i Hænde den 20. November, og vi har, som sagt, afleveret vort Ændringsforslag den 10. November, saa de to Ting har altsaa ikke haft nogen Indflydelse paa hinanden.

Jeg vil henholde mig til disse Bemærkninger om Venstres Ændringsforslag og anbefaler det til Vedtagelse, idet jeg tror, at de derved tilsigtede Ændringer, som maaske synes enkle og ikke ret vidtgaaende, alligevel, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, kan siges at afhjælpe det Savn, som findes med Hensyn til denne Sags Løsning.

C. J. F. Sven: Det konservative Mindretal indenfor det nedsatte Folketingsudvalg vil ikke ganske bestride, at der kan være Anledning til at gennemføre en Lovgivning vedrørende Herberger og Arbejdshjem, men vi mener, at skal denne Opgave løses, bør den løses i Forbindelse med en samlet Reform af hele vor sociale Lovgivning, saa bør man ikke trække dette set i Forhold til den samlede sociale Lovgivning saa lille Spørgsmaal ud, men man bør tage det hele under eet. Hertil kommer, at den øjeblikkelige Tid maner til stor Forsigtighed med alle Udgifter. Vi fra vor Side har derfor ikke kunnet tiltræde det forelagte Lovforslag i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt, og vi vil positivt modsætte os Lovforslagets Gennemførelse ved at stemme imod det. Med Hensyn til Ændringsforslaget mener vi, at dette i og for sig ikke kunde gøre nogen Skade, men under Hensyn til hele vor Stilling til Spørgsmaalet vil vi ved anden Behandling undlade at afgive Stemme.

Rager: Det Omraade, hvorpaa der her foreslaas en Lovgivning, er et Omraade, hvor man maa erkende, at det private Initiativ paa et tidligere Tidspunkt har arbejdet godt; der er ingen Grund til at skjule, at Haandværkerorganisationer og kristeligt Menighedsarbejde har gjort et godt og frivilligt Arbejde paa det Omraade. Men det forekommer mig, at Tidspunktet er kommet, da det offentlige maa træde til. Naar man fra konservativ Side henviser til, at dette